

af 200 Rd. til en personel Kapellan. Denne Understøttelse kan dog ikke gives samme Præst i længere Tid end 5 Aar.

§ 10.

Indtægter, som ved Legater eller andre private Dispositioner maatte være tillagte et geistligt Embede paa en saadan Maade, at de efter de for dem gjældende Bestemmelser ikke lade sig inddrage i Statskassen, vedblive fremdeles at tilflyde Embedet, saalænge der efter Indtægternes Oprindelse haves Hjemmel derfor.

§ 11.

De geistlige Embedsmænd, der ansættes eller forflyttes, efterat denne Lov er traadt i Kraft, tilligemed deres Enker pensioneres efter den almindelige Pensionslov. Til Grund for Pensionens Beregning lægges den fastsatte Løn med Alderstillæg, samt Erstatning for Embedsbolig eller Værdien af den Embedsbolig, der har været dem tillagt, for Præsternes Vedkommende med 300 Rd. og for de faste Kapellaner med 200 Rd. De nævnte Embedsmænd ere derhos forpligtede til at sikkre deres Husfruer Enkeforsørgelse efter de i den Henseende i Almindelighed gjældende Bestemmelser.

De geistlige Embedsmænd, der ere ansatte i deres sidste Embede før denne Lovs Ikrafttræden, samt disse Embedsmænds Enker pensioneres af Statskassen efter de hidtil gjældende Regler.

De paa Embederne allerede hvilende Pensionsbyrder overtages ved først indtrædende Ledighed i Embedet, efter Naadensaarets Udlob, af Statskassen. I Udredelsen af de Enkepensioner, der have været fordelte aarlig paa samtlige Kald i et Stift, deltager Staten for de Kalds Vedkommende, for hvilke denne Lov er kommen til Anvendelse.

§ 12.

Det hidtil bestemte Naadensaar finder for hvert enkelt Landsbykalds Vedkommende for sidste Gang Sted ved første Vacance, efterat denne Lov er traadt i Kraft.

Hvor Naadensaaret er bortfaldet, skal dog den afgaaede Præst eller hans Familie være berettiget til at beholde Brugen af Præstegaardsboligen med Have indtil den forstkommende, mindst 3 Maaneder efter Vacancen indtræffende 1ste Mai eller 1ste Novbr., imod i den Tid at give Eftermanden, men ikke tillige hans Familie, passende Bolig og Underholdning. Saafremt Præstegaardsavlingen ikke er bortforpagtet, er Formanden eller hans Familie fremdeles berettiget til i samme Tidsrum at benytte Præstegaardens Udhuse samt at bruge det indavlede Foder og Græsningen paa Præstegaardsjorderne til Kreaturernes Underholdning, imod at besørge Eftermandens Befordring paa Embedsrejser samt udføre alle de foreskaldende Markarbejder saavel som de Gaarden paahvilende Kjørseler og Naturalarbejder. Er Præstegaardsavlingen bortforpagtet, tilfalde de Naturalydelser, som Forpagteren maatte have at erlægge, i samme Tidsrum Formanden eller hans Familie; forsaavidt Foder til Heste angaar, dog kun imod at der gives Eftermanden fornøden Befordring til Embedsrejser.

Med Hensyn til Fordelingen af det øvrige Udbytte af Avlingen regnes Aaret fra 1ste Oktober til det følgende Aars 30te September, saaledes at Formanden eller hans Bo oppebærer saamange Tolvtebele, som der er forløbet Maaneder fra den foregaaende 1ste Oktober til Udgangen af den Maaned, i hvilken hans Afgang fra Embedet har fundet Sted; Eftermanden oppebærer saa mange Tolvtebele, som der er forløbet Maaneder fra den første Maanedsdag efter hans Kaldelse til den næstfølgende 30te September. For Mellemtiden tilfalder Indtægten Statskassen. Straa og Gjødning, som haves i Behold, naar Eftermanden tiltræder Præstegaarden, tilfalder ham uden Bederlag. Udgifter til Saafæd og de Avlingen vedkommende Skatter og Afgifter, saavel som den Godtgjørelse, der efter Billighed maatte tilkomme Formanden eller hans Familie eller Eftermanden for udførte Markarbejder, fradrages